

พระธรรมนี้เขียนขึ้นโดยโอบาดีห์ในศตวรรษที่ ๖

ก่อนคริสต์ศักราช เป็นคำพยากรณ์ว่าด้วยหายนะของเอโดม
ชนชาติซึ่งหักหลังและมีส่วนร่วมในความย่อยยับของกรุงเยรูซาเล็ม
ในปี ๕๘๖ ก่อน ค.ศ . ชาวเอโดมเป็นพงศ์พันธุ์ของเอชาว
ในขณะที่อิสราเอลเป็นพงศ์พันธุ์ของยาโคบ

ยาโคบและเอชาวเป็นพี่น้องกัน

เอโดมถูกลงโทษก็เพราะใจดำอำมหิตต่ออิสราเอลซึ่งเป็นพี่น้อง
แทนที่จะให้ความช่วยเหลือเมื่อศัตรูมารุกรานอิสราเอล

เอโดมกลับช่วยซ้ำเติมและปล้นสะดม

เอโดมถูกพระเจ้าลงโทษเพราะความทรยศหักหลังและหยิ่งยโส
ประเด็นสำคัญที่โอบาดีห์มุ่งเสนอคือพระเจ้าทรงเกลียดชังความบา
ป

พระองค์ไม่อาจนิ่งดูตายขณะที่พี่เฝ้าดูน้องถูกทำลายล้างและถึงกับ
ร่วมในการสังหารประชาชน

พระเจ้าทรงยื่นมือเข้ามาลงโทษชนชาติเอโดม

และในที่สุดพวกเขาก็ถูกทำลายล้าง

โครงเรื่อง

๑ . พยากรณ์ล่วงหน้าถึงหายนะของเอโดม (๑ -๙)

๒ . ความผิดบาปของเอโดม (๑๐ -๑๔)

๓ . วันแห่งพระเจ้า และยูดาห์จะกลับคืนสู่ปกติสุขดังเดิม (๑๕ -
๒๑)

โอบาดีห์

1 นิมิตของโอบาดีห์

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ผู้ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสเกี่ยวกับเอโดมว่า

เราได้ยิวนำชาวจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+ดังนี้

มีทูตคนหนึ่งถูกส่งไปยังประชาชาติต่างๆ เพื่อแจ้งว่า "ลูกขึ้นเกิด
ให้เราไปรบกับเอโดม"

2"ดูเถิด เราจะกระทำให้เจ้าเล็กกระจ้อยร่อยในหมู่ประชาชาติ
เจ้าจะถูกเหยียดหยาม ยิ่งนัก

3ความหยิ่งผยองในใจลวงหลอกเจ้า เจ้าผู้อาศัยอยู่ในซอกผา
และสร้างบ้านไว้บนที่สูง เจ้าผู้บอกตัวเองว่า

"ใครเล่าสามารถดึงเราลงไปอยู่ที่พื้น?"

4ถึงแม้เจ้าเห็นฟ้าเหมือนอินทรี และสร้างรังไว้กลางหมู่ดาว
เราก็จะฉุดเจ้าลงจากที่นั่น" องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดังนั้นแหละ

5"หากขโมยมาหาเจ้า หากโจรบุกมาในยามค่ำคืน

เจ้าจะย่อยยับสัปดาห์ใด เขาจะไม่ขโมยไปจนพอหรือ?

หากคนเก็บองุ่น มายังเจ้า

เขาจะไม่เหลือไว้เพียงสองสามลูกหรือ?

6แต่เอชาวจะถูกปล้นชิงจนหมดสิ้น

ทรัพย์สมบัติที่เขาซ่อนไว้ถูกปล้นชิงไปหมด

7พันธมิตรทั้งหลายจะบังคับให้เจ้าออกไปจนสุดแดน

เพื่อนฝูงจะล่อหลอกและเอาชนะเจ้า

เพื่อนร่วมส้ารบเดียวกันกับเจ้าจะวางกับดักเจ้า¹

แต่เจ้าจะไม่ระแคะระคาย" 8องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า "ในวันนั้น

เราจะไม่ทำลายปราชญ์แห่งเอโดมและผู้รอบรู้ ฤๅเขาต่างๆ

ข องเอชาวหรือ? 9เทมานอัย นักรบของเจ้าจะครั่นคร้าม

และทุกคนที่ภู่เขา ของเอชาวจะถูกประหาร

¹ 1:7 ค ความหมายในภาษาฮีบรูของประโยคนี้ไม่ชัดเจน

10เนื่องเพราะความอ้ำหิตที่เจ้ากระทำแก่ ยาโคบน้องชายของเจ้า
เจ้าจะอับอายขายหน้า เจ้าจะถูกทำลายไปตลอดกาล 11ในวัน
ที่เจ้ายืนเฉยอย่างไม่แยแส ขณะที่คนแปลก
หน้าชนทรัพย์สมบัติของเขาไป คนต่างชาติบุกเข้าประตูเมือง
และจับสลากแบ่งกรุงเยรูซาเล็มกัน
เจ้าก็เป็นเหมือนคนหนึ่งของพวกเขา
12เจ้าไม่ควรหยามน้ำหน้าน้องชาย ในวันที่เขาไร้เคราะห์
หรือกระหึ่มยิ้มย่องทับถมชาวยูดาห์ในวันที่เขาพินาศย่อยยับ
หรือ คุยโวโธ้อวดในวันที่เขาเดือดร้อน
13เจ้าไม่ควรเดินเข้าประตูเมืองแห่งประชากรของเรา
ในวันที่เขาพินาศย่อยยับ หรือสมน้ำหน้าที่เขาป่นปี้
ในวันที่เขาพินาศย่อยยับ หรือยึดทรัพย์สมบัติของเขา
ในวันที่เขาพินาศย่อยยับ 14เจ้าไม่ควรดักรออยู่ที่ทางแยก
เพื่อคอยเล่นงานพวกเขาซึ่งลี้ภัยมา
หรือมอบตัวผู้รอดชีวิตของเขาในวันที่เขาเดือดร้อน
15วันแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+สำหรับมวลประชาชาติใกล้เข้ามาแล้ว
เจ้าทำสิ่งใดไว้จะได้รับสิ่งนั้นตอบแทน
กรรมที่เจ้าก่อไว้จะย้อนกลับมาตกบนศีรษะเจ้า
16เหมือนที่เจ้าตีมบนภูเขาบรูสิทธีของเรา
ประชาชาติทั้งปวงก็จะตีไม่หยุด เขาจะตีและตี
เขาจะเป็นเหมือนอย่างไม่เคยเป็นมาก่อน
17แต่บนภูเขาศิโยนจะมีการช่วยกู้ ภูเขานั้นจะบริสุทธิ
และพงศ์พันธุ์ยาโคบจะครอบครองกรรมสิทธิ์ในดินแดนนั้น
18พงศ์พันธุ์ยาโคบจะเป็นไฟ พงศ์พันธุ์โยเซฟจะเป็นเปลวไฟ
พงศ์พันธุ์ของเอซาวจะเป็นตอข้าว ซึ่งจะถูกไฟเผาจนมอดไหม้
พงศ์พันธุ์เอซาว จะไม่มีใครรอดชีวิตเลย"
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้ตรัสไว้แล้ว

19ประชาชนจากเนเกบจะครอบครองภูเขา ต่างๆ ของเอซาว
และประชาชนจากเชิงเขาต่างๆ จะครอบครองดินแดนฟีลิสเตีย
เขาทั้งหลายจะครอบครองท้องทุ่งของเอฟราอิม กับสะมาเรีย
และเบนยามินจะครอบครองกิเลอาด
20กลุ่มเชลยอิสราเอลซึ่งอยู่ในคานาอันจะ
ครอบครองดินแดนไกลไปถึงศาเรฟัท เชลย
จากเยรูซาเล็มซึ่งอยู่ในเศฟาราดจะครอบครองเมืองต่างๆ
ของเนเกบ 21พวกกัซติจะขึ้นไปบนภูเขาศิโยน
เพื่อครอบครองภูเขาต่างๆ ของเอซาว
และอาณาจักรนั้นจะเป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้า²

² 1:21 หรือ จาก